



Οι εκλογές για την ανάδειξη του νέου ΔΣ της Ένωσης Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών ολοκληρώθηκαν. Τα αποτελέσματά τους στέλνουν σαφή μηνύματα, σε συνδικαλιστικό και σε πολιτικό επίπεδο. Η πλειοψηφία των συναδέλφων, αρκετά πάνω από το 50%, «μίλησε» μέσω της αποχής, η οποία ήταν μεγαλύτερη από κάθε άλλη φορά. Προφανώς, αυτό δεν οφείλεται μόνο ή κυρίως στον Covid-19, αλλά και σε συνειδητή επιλογή. Είναι συνέπεια της απογοήτευσης από την ίδια την ΕΣΗΕΑ και τη δομή της, καθώς και από εκείνους οι οποίοι παίρνουν τις αποφάσεις που αφορούν άμεσα τις ανάγκες και τα προβλήματα του κλάδου.

Όσοι συνάδελφοι προσήλθαν στην κάλπη, από την άλλη, αποφάσισαν κατά πλειοψηφία να επικυρώσουν ουσιαστικά όσα έκανε – και, κυρίως, όσα δεν έκανε – τα προηγούμενα χρόνια ο «μεγάλος συνασπισμός» των παρατάξεων της ΝΔ και του ΣΥΡΙΖΑ που διοικεί την ΕΣΗΕΑ. Είτε η στάση τους οφείλεται σε πολιτικούς λόγους είτε σε προσωπικές σχέσεις (που είναι πολύ ισχυρές στον κλάδο) είτε στην αυταπάτη ότι η προσκόλληση σε έναν από τους δύο «μεγάλους» μπορεί να τους σώσει στις δύσκολες στιγμές – το συμπέρασμα δεν αλλάζει.

Σε κάθε περίπτωση, τόσο σε εκείνους που απείχαν όσο και σε εκείνους που τελικώς ψήφισαν, αυτό που κυριάρχησε, περισσότερο από ποτέ, είναι το «δεν βαριέσαι βρε αδερφέ, τίποτα δεν αλλάζει». Αυτή ακριβώς η μοιρολατρία, σε συνδυασμό με την ανυπαρξία μαχητικών αγώνων στον κλάδο, αποτέλεσαν καθοριστικούς παράγοντες για το κακό αποτέλεσμα της Πρωτοβουλίας για την Ανατροπή η οποία, μετά από πολλά χρόνια, δεν κατάφερε να εκλέξει έδρα και δεν εκπροσωπείται στο νέο ΔΣ.

Φυσικά, δεν είναι μόνο αυτοί οι λόγοι. Ούτε είμαστε εμείς που θα πούμε ότι «ευθύνονται οι άλλοι». Είναι σαφές, με άλλα λόγια, ότι οι δικές μας σοβαρές αδυναμίες και ανεπάρκειες, τα όσα δεν κάναμε, οι «επώδυνες» απουσίες από το ψηφοδέλιό μας και αρκετά ακόμη, λειτούργησαν καταλυτικά για να έρθει το συγκεκριμένο εκλογικό αποτέλεσμα. Η Πρωτοβουλία θα συζητήσει στο άμεσο μέλλον με ανοικτό τρόπο, τα όσα πρέπει να γίνουν και τη δική της συμβολή.

Το γεγονός, όμως, ότι οι εκλογές τελείωσαν δεν σημαίνει ότι οι προκλήσεις έπαψαν να υπάρχουν. Οι χιλιάδες εργαζόμενοι στα ΜΜΕ – οι οποίοι έχουν βρεθεί στην αιχμή του δόρατος των αντιδραστικών αλλαγών που βιώνει πλέον όλη η αγορά εργασίας (μειώσεις μισθών, ελαστικοποίηση, απολύσεις, λουκέτα κ.λπ.) – δεν θα πάψουν να συναντούν μπροστά τους καθημερινά όλα τα προβλήματα που υπήρχαν και πριν τις εκλογές.

Όσο κι αν προσπαθήσουν να τα αποφύγουν ή να τα κρύψουν κάτω από το χαλί, αυτά θα είναι εκεί, ολοένα πιο πιεστικά. Θα αφορούν δε την μεγάλη πλειοψηφία – όπως και εκείνο το (ευρύ) τμήμα της κοινωνίας που επιμένει να μην βολεύεται και να διεκδικεί, με αποτέλεσμα να βλέπει στα ΜΜΕ έναν εχθρό. Και το νέο ΔΣ – ειδικά τώρα – δεν θα κάνει τίποτε για να το αλλάξει, γιατί δεν θέλει και δεν μπορεί να το αλλάξει.

Στο χέρι μας είναι να αναζητήσουμε και να δώσουμε απαντήσεις. **Να το κάνουμε να πάει αλλιώς. Μακριά από μηχανισμούς διαπλοκής με κυβέρνηση, επιχειρήσεις, κέντρα εξουσίας.** Μακριά από τα εκβιαστικά διλήμματα. Μακριά από το σύστημα του πολιτικού δικομματισμού στην ΕΣΗΕΑ, που είναι συνυπεύθυνο για την κατάντια της και τα τεράστια προβλήματα του κλάδου. Μακριά από λογικές

(μικρο)κομματικής καταγραφής. Αλλά κοντά στον λαό και τις ανάγκες του.

Ως **Πρωτοβουλία για την Ανατροπή**, ευχαριστούμε τους συναδέλφους που μας τίμησαν και αυτή τη φορά με την ψήφο και την εμπιστοσύνη τους. Εμείς δεν εξαρτήσαμε ποτέ τη στάση μας και την παρουσία μας στους αγώνες από τις θέσεις στα ΔΣ ή τα όργανα. Δεν μας κρατούν ζωντανούς αυτά, αλλά οι αρχές μας και η δέσμευσή μας να είμαστε πάντα παρόντες εκεί που ζει και αναπνέει η πλειοψηφία των συναδέλφων μας και της κοινωνίας.

Στο νέο κύκλο που ανοίγει, η ευρύτερη συσπείρωση και συστράτευση όλων των δυνάμεων του αγώνα είναι απαραίτητη. Όλοι όσοι δεν βολεύονται, δεν τα παρατάνε, δεν σηκώνουν λευκή σημαία – και κυρίως οι χιλιάδες νέοι συνάδελφοι, που στην πλειοψηφία δουλεύουν στα «κάτεργα» των ηλεκτρονικών ΜΜΕ, όπου δεν παράγουν πλουραλιστική ενημέρωση και πολιτισμό αλλά λειτουργούν σαν ιμάντες κατευθυνόμενης πληροφόρησης της εκάστοτε κυβερνητικής εξουσίας και επιχειρηματικών κέντρων.

Τίποτα δεν έχει αλλάξει και τίποτα δεν είναι όπως παλιά.